

Index Rerum omnium,

ditæ, sive à Belo, quæ Antiochia Mygdonia cognominabatur à loco ubi sita est. p. 213. n. 2
Nihil nomen est proprium ac peculiare civitatis illius, quam Nemrod condidit, & nulli alii convenit. ibid. n. 6
Nobilis, & Nobilitas.
Nobilitas qualiter probetur. p. 188. n. 126
Nobilitas non descendit à matre, sed à patre. ibid. n. 128. & p. 189. n. 134
Nobilitas matris, aut ignobilitas prodest aut nocet liberis quoad hominum æstimationem. p. 190. n. 138
Nobilitas ex utroque parente ad munera & honores aliquando requiritur. ibid.
Nobilium animis Deus maximam contulit fidelitatem. p. 187. n. 123
Nobiles in Hispania diverso jure utuntur quoad immunitatem tributorum, ab eo quo Itali apud Romanos. p. 187. n. 125
Inter Nobilem & Hidalgo qualis sit distinctio apud Hispanos. p. 188. n. 127. & p. 190. n. 137. Hodie ea nomina promiscue usurpantur. ibid.
Nobilis quis censeatur de jure communi, & de jure Regio. ibid. n. 135
Nobiles apud Romanos dicebantur clarissimi, & qui tales forent. p. 193. n. 155
Nobiles Romæ sic jus suffragii obtinuerunt, ut per Censorem auferri non posset: secus plebeii. ibid. n. 156
Nobilis furcæ pœnam non sustinet. p. 207. n. 29. Sed hoc limitatur. ibid. n. 31
Vide *Furca.*

Nullus.

Nullus juri suo renunciare in dubio præsumitur. p. 100. n. 12

O

Obligatio, & Obligatus.

Obligatio rei turpis nulla est. p. 117. n. 7
Obligatio recitandi Officium divinum ex duplici provenit causa. p. 111. n. 62
In Obligationibus facti an post moram succedat interesse loco ejus quod promissum est. p. 194. n. 165
Obligatio ad in quod in rerum natura non est, aut extra commercium habetur, inutilis est. p. 195. n. 1
Quando aliquid in commercio esse dicatur. ibid.
Obligatio facti alieni cum juramento, vel absque eo, quid operetur. p. 225. n. 20
Obligatus ad serviendum ut servus, liber manumissione fieri non potest. p. 178. n. 67
Obligatus ad factum ex testamento, an teneatur præcise id præstare, cum possit. p. 194. n. 163
Officium Divinum.

Officium divinum dicere tenetur Clericus in Sacris, etiam excommunicatus, suspensus, & actualiter degradatur. p. 111. n. 62. Quid specialiter observare debeat, qui recitat excommunicatus. ibid.
Utrum ratione Beneficii recitare teneatur, qui fructus non percipit? p. 111. n. 63. & 65
An qui tenui potitur Beneficio, ad pensum Divini Officii attingatur? ibid. n. 64. Quale sit beneficium tenues, iudicis arbitrio, aut prudentis viri relinquatur. p. 112. n. 66
Officium qui non recitat beneficiarius, lethaliter peccat. p. 113. n. 80
Qualiter ad fructuum restitutionem teneatur. ibid. n. 81. & seq.

Quoties ex Officii omissione non incurritur peccatum, cessat fructuum restitutio. ibid. n. 82
Officii Divini obligatio sub pœna amissionis fructuum an incipiat post semestrem à die obtenti Beneficii, vel possessionis? p. 114. n. 83
Officium Divinum quando recitari debeat. p. 319 n. 53

Officium publicum.

Officium publicum ex autoritate, vel utilitate suscipiens, cogitur id iuste postulantibus ministrare. p. 116. n. 5
Officium publicum, quod maritus emit, matrimonio constante, quoad æstimationem uxori communicatur, & juxta quod tempus æstimandum. p. 148. & seq. n. 14. & 19
Officia publica exercere fœminis prohibetur. ibid.
In Officiis, quæ maritus constante matrimonio obtinuit Principis beneficio, nullum jus acquiritur uxori. ibid. n. 15
Officia alienabilia censentur, quæ sine regia facultate vendi non possunt, si facilis sit impetratio. ibid. n. 17
Officium quod parens emit filio, quando in legitimam imputetur, & quod tempus inspicitur quoad æstimationem. ibid. n. 18
Officia publica vendere an liceat & expediat, remissive. p. 149. & seq. n. 19. & 20
Quid in Indiis observetur. ibid. n. 21

Olympiades.

De Olympiadum initio, remissive. p. 267. n. 13

Orare.

Orare stantes in quibusdam solemnitatibus jubebantur Fideles. p. 316. n. 31
Orare aliquando est sub præcepto juris naturæ. ibid. n. 29. & seq.
Qualiter peccet orationem omittens cum ad orandum attractus est. ibid.

Ordo.

Ordo idem servatur succedendi in fideicommissio familiae relicto, ac in venientibus ab intestato. p. 54. n. 26

Origines.

De Origenis opusculis. p. 287. n. 111

Originarius.

Originarius non est loci in quo editur aliquis, si nascatur in transitu, parentibus iter facientibus, sed illius ubi illorum domicilium existit. p. 230. n. 23

Originem ibi fortitur quis, ubi nascitur. ibid.

Orpheus.

De Orphæo quæ narrantur, ad magicam sunt artem referenda. p. 212. n. 15

P

Patium.

Pactum legis commissoriae unde sic dictum. p. 23. n. 62. A Constantino prorsus extirpatum, & à Justiniano quoad emptionem restitutum est. ibid. & p. 25. n. 80
Pactum legis commissoriae quomodo in pignore exprimitur, in quo damnatur etiam Jure Pontificio, & Regio Hispano. ibid. n. 63
Pactum legis commissoriae non sustinetur, ut pignus relinquatur in feudum creditori. ibid. n. 64
Pactum legis commissoriae an valeat inter debitorem & tertium. p. 24. n. 65. An cum fidejussore? ibid. n. 66. & seq.
Pactum legis commissoriae non subsistit circa rem debitoris licet obligata non sit. ibid. n. 68. Aut solum

& Verborum.

solum generali hypothecæ subjectam. p. 24. n. 69
Pactum legis commissoriae quibuslibet verbis conceptum damnatur in pignore. ibid. n. 70
Pactum non reprobatur, quod debitore non solvente, pignus cedat creditori pro justo pretio. ibid. n. 73. Idem erit si non exprimitur, *Pro justo pretio*; nam tacite intelligitur, ut conventio teneat. ibid. n. 74. Debitor tamen potest purgare moram. p. 25. n. 82
Aliud juris est, si res detur in solutum, quia si non dicatur, *Pro justo pretio*, non subsistit pactio. ibid. n. 76
A Pactis de usura suspectis abstinendum. p. 25. n. 77
Pactum legis commissoriae etiam ad instantiam debitoris adjectum damnatur, nisi ipsius utilitatem respiciat. ibid. n. 81
Pactum illud utrum sustineatur ex intervallo adjectum, jam accepta per debitorem pecunia? ibid. & seq. n. 83.
Quid si pecunia credita æquivalet pignoris æstimationi. p. 26. n. 85. & seqq.
Pactum legis commissoriae in pignoribus regulariter iniquitatem continet. p. 25. n. 79
Num firmetur juramento? p. 26. n. 90. Aut aliquem effectum producat jusjurandum in eo. ibid. n. 91
Pacta inæqualitatis in societate sustinentur, nisi de ipsorum iniquitate constet aperte. p. 20. n. 29
Pacta iniqua societatis arbitrio boni viri ad æqualitatem reducuntur, etsi damnificatus asserat se donare. p. 21. n. 40
Pactum de vendendo cujus sit effectus, & an ex eo competat actio? p. 49. n. 85
Pactum de vendendo utrumque impletum, an transeat in venditionem, remissive. ibid. n. 87
Pactum legis commissoriae licite adicitur venditionibus. p. 76. n. 1. Quibuslibet verbis exprimitur, & sufficit quælibet, quæ rem explicens. ibid. n. 2.
Ex eo Pacto prædicto si præmium suo tempore non solvatur, ipso jure dominium ad venditorem revertitur. ibid. n. 3. Non est necessaria interpellatio. p. 79. n. 24.
Per ipsum resoluta emptione, non debetur gabella, & soluta repetitur. ibid. n. 24
Resoluta contractu, emptor fructus restituit, quos compensat cum parte pretii, aut arrhis, quas perdit. ibid.
De Pacto additionis in diem, ac ejus effectu. p. 77. n. 5
Non est necesse quod definiatur tempus, intra quod melior conditio sit asserenda. ibid. n. 6
Ex Pacto isto, & legis commissoriae non resolvitur contractus, invito venditore. ibid. n. 7
Soluta venditione per pactum additionis in diem, emptor restituit fructus. ibid. n. 8. & ibid. n. 10
Si emptor pretium numerasset, fructus cum usuris licitis compensantur. ibid. n. 8. & seqq.
Ut ex utroque Pacto dominium jure ipso redeat ad venditorem, debet adici, in eodem actu contrahendi, non ex intervallo. ibid. n. 12. Ac concipienda sunt ea pacta verbis directis. p. 78. n. 16
Quando debeatur gabella, si venditio ex illis pactio-nibus resolvatur. ibid. n. 14
Si verbis obliquis eadem pacta adiciantur, resoluta venditione, an emptor fructus debeat reddere. *de Faria Nova Addit. ad Covar. Tom. II.*

sistueret? ibid. n. 15
Ex Pacto additionis in diem verbis obliquis concepto, utrum dominium absque traditione revertatur ad venditorem. ibid. n. 16
De Pacto retrovendendi, remissive. ibid. n. 17
Ex Pacto retrovendendi verbis directis dominium revertitur ipso jure. ibid. n. 18. & seqq.
Per Pactum retrovendendi rescissa venditione, gabella solvitur, & an una, vel duplex? ibid. n. 21
Ex pacto hoc solum competit actio personalis. p. 79. n. 22
Non agitur in tertium possessorem. ibid. n. 23. Quid si adjungatur pactio de non alienando cum hypotheca. ibid. n. 24. Quid si accesserit juramentum. ibid. n. 25
Pactum, quod reddito pretio res sit inempta proprie non est pactum retrovendendi. ibid. n. 27
Pactum retrovendendi commune, tam favore venditoris, quam ementis, licitum. ibid. n. 28
Pactum retrovendendi limitatum, ne liceat intra certum tempus redimere, an contractum, efficiat de usura suspectum? p. 80. n. 32. & p. 82. n. 49. & seq.
Pactum retrovendendi utrum sit, cum convenit ut emptor, pretio exhibito, rem restituat? p. 80. n. 33. & seqq.
Propter Pactum retrovendendi ad favorem vendentis, res minoris æstimatur, quam in se valet. p. 81. n. 42
Rursus si ad utilitatem ementis apponatur, pretium ultra rei valorem crescere debet. ibid.
Pactum retrovendendi in censibus permittitur, & regulariter inseri solet. ibid. n. 43
Pactum restringens facultatem redimendi censum, an sustineatur in Hispania. p. 83. n. 55
Pactum retrovendendi ad favorem ementis non frequenter adicitur, quod prorsus extirpari oportet. p. 84. n. 1
Ex eo pacto rescissa venditione, ad quem fructus interim percepti pertineant. ibid. n. 2. & seqq.
Pactum retrovendendi est licitum per se. ibid. n. 6.
Cum aliis conjecturis producit suspicionem usurarum. ibid. n. 7
Ex Pacto retrovendendi ad voluntatem emptoris urgentior oritur usuræ præsumptio, quam si favore venditoris adiceretur. ibid. & p. 86. n. 20. & seq.
Pactum retrovendendi ad favorem utriusque contractantis licet adicere: & tunc an pretium rei accrescat, vel diminuatur? p. 85. n. 14
Per Pactum retrovendendi ad nutum emptoris pretium augeri debet. ibid. n. 15
Pactum est iniquum, si convenerit, ut cum emptori placuerit, offerenti rem totum pretium, quod solvit, restitatur. p. 86. n. 16. Utrum liceat pacisci de eodem majore, minore, aut justo pretio reddendo? ibid. n. 18
Pactum retrovendendi ad libitum emptoris rejicitur in censibus, manente contractu censuali. ibid. & seq. n. 22. & 23
Pacta adjecta faciunt, ut unus contractus transeat in alium. p. 127. n. 28

Paliles Ludi.

Palilibus ludis Romani natalem Urbis celebrant. p. 163. n. 3.

Panis Benedictus.

Panis Benedictus in Hispania & Gallia distribuitur inter Fideles. p. 354. n. 11

Index Rerum omnium,

Parents, Parentes.
 Parentibus licet jure naturæ, gravi premente necessitate, filios vendere. p. 117. n. 12. Jure civili id licet solum patri fame urgente, & non alia de causa. ibid. n. 13. An filius sic venditus verè efficeretur servus? ibid. n. 14

Parochus.
 Parochus residens in propria Ecclesia, si per alium idoneè ministret, fructus acquirit Beneficii. p. 106. n. 12
 Parochus non residens tenetur ad restitutionem fructuum, etiam ante sententiam, qui fabricæ Ecclesiæ cedunt. ibid.

Partus.
 Partus ancillæ an in fructu sit? p. 41. n. 14

Parum.
 Parum pro nihilo reputatur. p. 124. n. 7

Pascha.
 De Paschate Resurrectionis & Pentecostes. p. 330. n. 38

Pater.
 Pater filium ob gravem necessitatem de jure naturali pignori dare potest. p. 117. n. 17. Quid de jure civili. ibid. & seqq.
 Patri nullo modo licet vendere filium Clericum in Sacris: & quid de conjugato. p. 120. n. 21. Quid de filio emancipato, vel nepote. ibid. num. 22.
 Pater ex famis necessitate vendens filium, cum possit, illum redimere compellitur. ibid. n. 25. Et quantum emptori reddere debeat. ibid.
 Pater est causa efficiens & potior generationis, ad quam solus activè concurrat. p. 189. n. 134.

Patriarcha, & Patriarchatus.
 De Patriarchis quatuor principalibus Ecclesiæ. p. 264. n. 174. & seqq.
 De Patriarchalibus Basilicis quæ sunt Romæ, p. 165. n. 79
 Patriarchatus quot & quales fuerint in Ecclesiæ primordiis. p. 264. n. 174. & seqq.

Patricius.
 Patricii à Romulo sunt electi, & unde ita dicti. p. 163. n. 2

B. Paulus Eremita.
 B. Pauli Eremitæ vita. p. 182. n. 72

Paulus Orosius.
 De Pauli Orosii scriptis. p. 287. n. 115

Peccans.
 Peccans diebus festis non tenetur hanc circumstantiam in Confessione exprimere. p. 322. n. 72
 Limitatur. p. 323. n. 80

Peccatum.
 Peccatum publicè permittitur licet aliquando: sed ad peccandum compellere, nunquam. p. 71. n. 17
 Vide verbo *Meretrix.*

Pecunia.
 Pecunia continetur generali bonorum hypotheca, excepta illa, quæ causam præstat obligationi. p. 100. n. 8
 Pecunia credita si rem debitor emit, creditor in illa nullum jus prælationis habet. ibid.
 Pecunia variis de causis solet commodari. p. 215. n. 9. & 10
 Pro pecuniæ usu extra mutuum aliquid sine usura accipere licet. ibid. n. 14. Qualis contractus celebretur. ibid.

Pensio.
 Pensionem solvere non tenetur Beneficiarius, qui fructus propria culpa non percipit. p. 112. n. 67

Periculum.
 Periculum rei venditæ pertinet ad emptorem, à die perfecti contractus. p. 47. n. 71. & seqq.

Permutatio.
 Permutatio rei alienæ an valeat, remissive. p. 34. n. 51

Petens.
 Petens quod statim debet restituere eidem à quo petit, dolo facere intelligitur. p. 48. n. 76.

B. Petrus.
 B. Petrum fundamentum esse Ecclesiæ probatur. p. 262. n. 159
 Idem cæteros omnes Apostolos & Prælatos antecessit. p. 264. n. 171
 B. Petrus & Paulus una eademque die passi sunt. ibid. n. 172. Qua die & loco. ibid. n. 173

Philippus Rex.
 Philippus Macedonum Rex quando regni suscepit gubernaculum. p. 309. n. 39

Phylactarium.
 Phylactarium quid sit: ubi de Phylacteriis Hebræorum. p. 301. n. 96

Pignoratitium, & Pignus.
 Pignus in re propria creditoris consistere nequit. p. 13. n. 96
 Pignoratitius contractus transit in alienationem, si pecunia credita æquivalet rei justæ æstimationi. p. 26. n. 86
 Pignoris valor regulariter quantitatem creditam excedit. p. 25. n. 79
 Pignoris æstimatione an fieri debeat secundum tempus contractus, vel destinatum solutioni? ibid. n. 83
 Pignus ex consensu creditoris alienatum à nexu obligationis liberatur, nec in eam reincidit etiam generalem, etsi in dominium debitoris revertatur. p. 100. n. 5. Fallit si ex eodem contractu res restituatur. ibid.
 Si post alienationem idem debitor creditori, qui consensit, bona obligaverit, & rem iterum acquisierit, hæc novæ hypothecæ subijcitur. p. 99. n. 5
 Qui pignoris alienationi consensit creditori, an possit ante rei traditionem pœnitere? ibid.
 Pignus tantum saltem valere præsumitur, quantum est debitum.

Plebejus.
 Plebeis duntaxat tessera frumentariæ præstabantur. p. 193. n. 158

Pluto.
 Plutonis varia nomina, & cur Dis vocaretur. p. 216. n. 15

Pœna.
 Pœnarum omnium mors maxima. p. 203. n. 1. Rarò, & ex atrocissimis delictis ultimum supplicium apud Romanos imponebatur. ibid. Quibus modis infligebatur. ibid. n. 2
 Pœna mortis certis quibusdam modis irrogari legibus Partitarum prohibetur. ibid.
 Pœna damnationis ad bestias an fuerit ultimum supplicium. ibid. n. 3
 Pœna ignis acerbior est aliis, quibus vita admittitur. ibid. n. 4. Non est in usu apud Catholicos ut reus vivus flammis tradatur, sed prius laqueo compressis faucibus mortuus comburitur: sed excipitur hæreticus contumax. ibid.
 Pœna furcæ an gravior gladii. p. 206. n. 27
 Pœna gladii & furcæ diversis sententiis damnatus qualiter interficiendus. p. 207. n. 28
 Pon-

& Verborum.

Pontifex.
 Pontifex non valet in jure divino dispensare, nec in usurarum exercitio. p. 14. n. 110
 Potest commutare pias defunctorum dispositiones. p. 61. n. 21
 Pontifex, licet non sit dominus beneficiorum, plenam de illis disponendi obtinet potestatem. p. 130. n. 9.
 Pontifex ad libitum quomodolibet confert Ecclesiastica Beneficia. ibid. n. 10
 Pontifex validè, etsi non licetè, aufert absque causa Beneficium, & illud alii confert. ibid. n. 9
 Pontifex Summus an ut persona privata in hæresim labi possit. p. 237. n. 2. & seqq. Nullus hucusque lapsus est. ibid. & seq. n. 4. & 10
 Pontifex est regula Fidei infallibilis quando ex Cathedra docet. p. 237. n. 3
 Pontifex ex errore potest adversus Fidem sentire. ibid.
 Pontifex si hæresis reus fiat an privetur sua dignitate. p. 238. n. 7
 Pontifices, quibus falsò crimen hæresis imputatur, recensentur, & qui Authores eos à calumnia vindicant, enumerantur. p. 238. n. 11 & seq.
 Pontifex ex Cathedra docens errare non potest. p. 239. n. 12
 Pontifex si quid de Fide credendum proponat, Concilii approbatione non eget. p. 280. & seq. n. 51
 Pontificis decreto standum est circa Fidei dogmata, etsi communis Sanctorum Patrum sententia contradicat. ibid.
 Pontificem ut caput Ecclesiæ errare posse circa Fidem, si quis asseveret, inter hæreticos numerabitur. ibid. n. 53
 Pontifex indistinctè potest omnem legem Ecclesiasticam abrogare. ibid. n. 54
 An possit errorem aliquem incurrere in suis epistolis decretalibus. p. 281. n. 57
 Errare nequit in Sanctorum Canonizatione. p. 282. n. 70
 Pontifex quid possit immutare circa festorum observationem. p. 319. n. 23
 Pontifex nequit dispensare in lege naturali, vel Evangelica. p. 315. n. 24

Possessio, & Possessor.
 Possessio an statuto, vel consuetudine absque apprehensionis actu transferri possit? p. 56. n. 48
 Possessio quæ legis ministerio ex lege regia in majoratus successorem transfertur, an sit vera, vel ficta? p. 57. n. 49
 Possessio ejusdem qualitatis, ac fuit ultimo possessore, acquiritur successoris ex lege 45. Tauri. ibid.
 Si Possessio ex statuto transferatur in hæredem, an intelligi debeat de bonis etiam à tertio ante aditam hæreditatem occupatis, remissive. p. 57. n. 52
 Possessio feudi an per investituram acquiratur, remissive. p. 132. n. 29
 Possessionem ingrediens propria autoritate, non incurrit pœnam legis finalis. C. unde vi, si in continenti rem ad se pertinere ostenderit. ibid. n. 30
 Possessio num per investituram acquiratur? p. 134. & seq. n. 42
 Possessio vera per actus fictos jure præscriptos quaeritur. ibid. n. 45

Possessio mercium acquiritur per traditionem clavium tabernæ, qua illæ continentur. ibid. n. 46
 Utrum neceffe sit, quod in conspectu tabernæ claves tradantur? p. 135. n. 47
 Possessio tradi potest per solam rei inspectionem. ibid. n. 48
 Etiam per instrumenti traditionem, & utrum tradi debeat antiquum, quod est titulus alienantis, vel recens præsentis alienationis? ibid. n. 49. Quid de jure nostro Regio. ibid. n. 50
 Ut Possessio, instrumento tradito transferatur, opus non est rei præsentia. ibid. n. 51
 Possessio tradi potest absente re, quoties ad illam non est tutus accessus. ibid. n. 52

Potestas.
 Potestas non dicitur, quæ injusta est. pag. 63. n. 42

Potus.
 Potu jejuniæ violatur. p. 348. n. 21

Præceptum.
 Præceptum de sanctificandis festis an sit affirmativum. p. 313. n. 13. Est partim cærimoniale, & partim morale. ibid. n. 14
 Præcepta moralia legis veteris ad jus naturæ spectant, sicut omnia Decalogo contenta. ibid. n. 15
 Præcepto tertio Decalogi quid jubeatur. p. 321. n. 68
 Præceptum de audiendo Sacro qualiter adimpleatur. p. 323. n. 77

Præfectus vigilum.
 De Præfecti vigilum munere, dignitate, ac institutione. p. 198. & seq. n. 1. & 2

Prægnans.
 In Prægnantem utrum criminale judicium possit exerceri. p. 202. n. 19
 Prægnantium favor ne possint puniri corporaliter aut torqueri, procedit licet fetus nondum sit animatus. ibid. n. 20
 Prægnans gaudet his prærogativis, etsi dolose, turpiterque concipiat, ut pœnam differat. ibid. n. 21
 Prægnans mulier esse quomodo probetur, ut supplicium suspendatur. ibid. n. 22

Premium.
 Præmium commensuratur tribulationibus. p. 212. n. 14

Prærogativa.
 Prærogativa tribus quid sit. p. 171. n. 22

Prætor.
 Prætor hæredem facere non valebat. p. 345. n. 22

Precaria, & Precarium.
 Precaria, & precariæ quid significant in Jure Pontificio. p. 123. n. 1
 Precarium unde dictum, & in quo à donatione, ac commodato differat. ibid. n. 2
 Precarium an sit contractus, & quæ actio competat ex illo. ibid. n. 3
 Precarii definitio. ibid. n. 4
 De Precarii natura est, ut ad libitum concedentis possit revocari, nec pactum aut consuetudo in contrarium subsistet. ibid. n. 4. & 5. Si adiciatur pactum impediens revocationem, precarium in alium transibit contractum. p. 124. n. 6
 Nec Precarium possit statim revocari, sed brevi intervallo dierum elapso, consuetudine introducto potest. ibid. n. 7
 Precarium ad tempus certum concedi potest. ibid. n. 8